

15.4.2013

Matkustuspäivä. Kone lähti klo17:05 Helsingistä kohti Sanghaita. Matka meni ilman suurempia yllätyksiä. Matka on pitkä ja vaikka kovan myötätuulen vuoksi lyheni lentoaika noin puolella tunnilla, on kahdeksan ja puoli tuntia aikalailla riittävästi.

16.4.2013

Perillä olimme seitsemän aikaan aamulla ja siitä jatkoimme kohti Suzhouta. Meitä oli vastassa oppilaita ja kuljettaja. Perillä olimme noin puoli kymmenen ja kyllä uni maistui. Lounaan jälkeen oikeastaan ohjelmassa ei mitään liiemmästi ollut, tutustuimme oikeastaan vain siihen, että mikä on näiden tulevien päivien ohjelma.

Illalla kävimme lähellä sijaitsevassa super-marketissa. Joe kyyditsi meidät sinne ja takaisin pääsimme taksilla. Kävimme lähistöllä sijaitsevassa ravintolassa syömässä ja hyvää se ruoka edelleen on. Kovasti paikalliset ihmettelevät, kun tilaa edelleen kanaa. No, eihän se kypsennetty, upporasvassa paistettu, virus enää ole hengissä. Ei, vaikka miten olisi, H7N9.

17.4.2013

Aamupäivän tutustuimme koneistusosastoon. Markku ei täällä uudessa kampuksessa ole vielä käynyt, joten oli varmasti mielenkiintoista nähdä nämä tilat ja laitteet. Loppu työpäivästä käytettiin suunnitellen tulevaa kurssia. Mitkä aiheet ja missä järjestyksessä, toteutettaisiin kurssia. Jaoimme työtä niin, että me vastaamme sorvauksen osuudesta, Fanucin ohjauksella ja SIPivt vastaa jrsinnän osuudesta, Siemensin ohjauksella. Samoin kurssin aikataulut ja tuntijako sovittiin.

Illalla kävimme Guanjinan Lu:lla, ja räätälikaupassa. Kaupassa kukaan ei puhu englantia, me emme puhu kiinaa. Hienosti kuitenkin saimme tilattua Markulle ja pikkumiehelle puvut. Katsotaan sitten, että mikä on lopputulos.

18.4.2013

Aamulla saimme netin myös toimistolla toimimaan ja pääsimme testaamaan yhteyksiä tulevaa varten. Pieniä vaikeuksia ensin, mutta päivän päätyttyä yhteydet toimivat ja huomattiin, että on aika hyvät yhteydet. Netti toimii niin, että suurempia pätkimisiä ei loppujenlopuksi ollut.

Iltapäivällä pelailtiin Markun kanssa sulkapalloa ja kivaa oli. Syömässä käytiin lähistöllä sijaitsevassa ravintolassa.

19.4.2013

Aamupäivä meni kurssin materiaalia ja esityspohjia tehden. Valmistelimme samalla iltapäiväksi suunniteltua yhteydenottoa. Työpäivä meni muuten raportteja kirjoitellen ja esimerkiksi powerpoint pohjaa tehden. Mikon kanssa olimme yhteydessä sitten iltapäivällä. Kaikki tuntui pelaavan ihan hyvin taas. Joe ja Chen olivat kokouksessa mukana ja hekin saivat ohjelman pelaamaan oikein mukavasti.

Iltapäivällä kävimme taas pelaamassa sulkapalloa. Sen jälkeen Joe ja Chen veivät meidät syömään yhteen ravintolaan, mikä sijaitsi vähän matkan päässä olevassa "mini centerissä". Ruoka oli hyvää ja meillä oli hauskaa.

20.4.2013

Lauantaipäivä meni oikeastaan kokonaisuudessa vanhan keskustan kävelykadulla kävellen ja ihmetellen. Ilma oli sateinen ja melko viileä, mutta sopi ihan hyvin tähän tarkoitukseen. Löysimme vähän tuliaisia kotiin vietäväksi. ja se onkin tietysti tärkeää.

Ilta meni taas sulkapallon ja syömisen merkeissä.

21.4.2013

Ihmisiä oli aivan valtavasti liikkeellä. Kaikki bussit, metrot, taksit jne. olivat aivan tupaten täynnä väkeä. Ilmeistä on, että perheet viettävät aikaansa yhdessä. Käyvät syömässä, ostoksilla ja niin edelleen yhdessä. No, niin mekin olimme liikkeellä. On tietysti mukavaa, että kaupat ovat auki näin sunnuntaisinakin. Vähän tuliaisten ostelua, kiertelyä vanhassa keskustassa ja syömässä kävimme myös. Ravintola, jossa olemme jo ennenkin käyneet, oli aivan täynnä. Hyvä merkki laadusta, varsinkin kun tuntuu olevan laadukas ravintola ja näin suosittu, paikallisten keskuudessa. Meitä vähän nauratti, kun olimme ainoat länsimaalaisen näköiset koko ravintolassa, niin meitä myös häpeilemättä tuijotettiin. Siinä on syytä pitää syömäpuikot kurissa, tai saa aikaan hupia paikallisille. Kysyy vähän hermoja se sellainen.

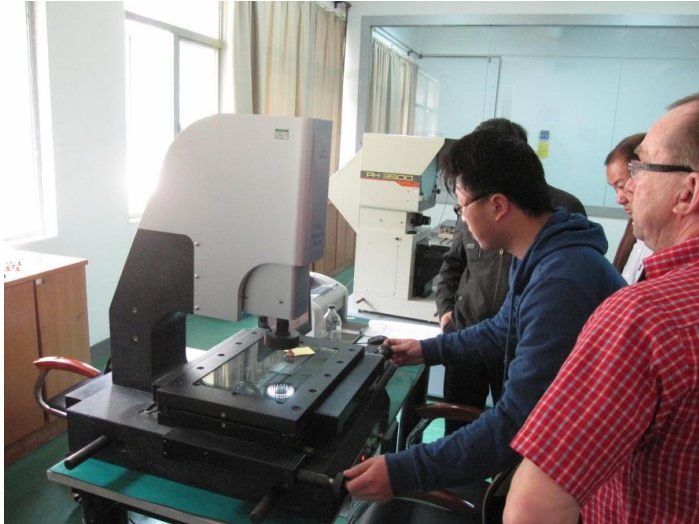
Illalla yritimme päästä pelaamaan taas sulkapalloa, mutta salin ovet olivat lukossa, joten jäi vain yritykseksi. Ehkä huomenna on parempi tuuri.

22.4.2013

Maanantai ja taas töissä. Aamulla teimme valmisteluja iltapäivän ja illan yhteydenottoihin Suomeen. Kävimme myös vähän Markun kanssa läpi sitä, miten tätä kurssia voitaisiin käydä läpi ja rakentaa. Iltapäivällä sitten Antti Huttunen piti meille koulutusta Adobe Connect Pron ominaisuuksista. Koulutukseen otti osaa minun ja Markun lisäksi Chen, Mikko ja Laura. Hyödyllinen settihän se kerta kaikkiaan olikin.

Vaikka olimme jo ohjelmaan tutustuneet, ei kaikki ominaisuuksia oltu huomattu ja tuskin ihan vielä hallitaankaan. Mutta paljon paremmin eväin voimme kurssia nyt alkaa toteuttamaan.

Illalla olimme yhteydessä uudestaan Suomeen. Kone- ja metallialan neuvottelukunnalle kertoilimme siitä, mitä olemme täällä nyt tekemässä. He tuntuivat olevan kovin kiinnostuneita ja heiltä tuli muutamia hyviä kysymyksiä.

23.4.2013

Aamulla sovittu palaveri siirtyi iltapäivään. Täällä on vierailulla monta kymmentä opettajaa ympäri Kiinaa, ja siinä sitten prioriteetit ensin. Toisaalta ymmärrettävää, mutta toisaalta taas ei. Aamupäivä meni sitten raporttia kirjoitellen ja Moodlea viritellen. Saimme Viinaseen Markulta hyvät ohjeet, miten Kiinalaiset kollegat saamme lisättyä kurssille ja se ongelma on nyt poissa.

Illtapäivällä sitten pidimme kyseisen palaverin. Kiinalaiset kollegat valittelivat, että meidän opetustyyli on kovin erilainen. No kyselin ja kaivoin vähän väkisin vastausta siihen, että mistä "kenkä puristaa". Olimme sopineet kurssin rungon ja tuntimäärän. He kuulemma kuitenkin opettavat ainakin 200 tuntia kumpaakin, niin sorvausta, kuin jyrsimistä. En ihan ymmärtänyt, mutta vastasin, että meillä vastaava tuntimäärä on yhteensä 1600h. No ehkä tämä ei ollut se mitä tarkoittivat ihan, mutta idea tuli selväksi. Tämän kurssin tarkoitus ei ole olla peruskurssi, vaan yhteenvetokurssi, kolmannen vuoden oppilaille ja esitellä eri ammatillisia juttuja, eri näkökulmista ja ennen kaikkea, englanniksi. Kyllä siinä on oppilailta tekemistä, niin Kiinassa, kuin suomessakin. No tästä pääsimme sopimukseen, joten homma jatkuu. Korostimme myös sitä, että tämä on "prototyyppi" ja tästä lähdetään. Kenties tulevaisuudessa opetusmateriaalia voisi olla melkein kaikissa kursseissa niin suomeksi, kuin englanniksi, joten netin yli voisi aina oppilaita osallistua, jos niin haluavat. Keskustelua herätti, ja aiheesta, arviointi ja todistukset. Sovimme, että lähdemme nyt ainakin niin, että kurssin osa-alueen arvostelee aina kyseinen "vastuuopettaja" ja osaamisen toteaminen voisi tapahtua vaikka Moodlea hyväksi käyttäen. Tähän täytyy vielä kuitenkin palata suomessa.

Muuten kävimme läpi Markun ajatuksia ja eriteltyjä otsikoita, opetussuunnitelmaa, voisi sanoa. Markulla oli aihekohtia ja otsikoita niin, että siitä joutuu jo karsimaan tai tiivistämään, koska aika on rajallinen. Kysyin, että missä vaiheessa Kiinalaisten vastaava suunnitelma on, niin kovin oli vaikeita ilmeitä. Eli ei siis vielä edes aloitettu. Hieman tämä huolestuttaa. No, nyt tietävät, mikä Suomessa odottaa... ☺ Tietoa saimme nyt myös siitä, että näin alkuun kurssilla olisi kaiketi noin 50, tai vähän alle, oppilasta kaiken kaikkiaan. Se on oikein hyvä ja sopiva määrä, näin alkuun tosiaan.

Illalla lähdimme sitten töiden jälkeen hakemaan Markun pukuja. Ja... oikein hyvät ja sopivat tuli. Markun puku istui ja oli erittäin hyvä. Pikkumiehen pukukin näytti erittäin hienolta ja oli tehty juuri niin, kuin

oli sovittu. Kaikkeen sitä sitten ihan viittomalla pystyykin. Mutta näin se vaan käy, kun tahtoa asioiden hoitamiseen on tarpeeksi.

24.4.2013

Raportointi päivä. Sulkapalloa kävimme pelaamassa vielä kerran ja erittäin hyvät pelit siitä tulikin. Ilta-päivällä Ivan vei meidät Suzhoun pohjoisportille. Muinainen kaupungin rajamuuri oli osittain säilynyt ja portteja, torni ja opetushuoneita oli säästetty. Sen jälkeen menimme käymään liikekeskuksessa etsimässä kiinalaisia makeisia ja menimme syömään. Ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi. Sitten olimmekin valmiita pakkaamaan laukkuja ja valmistautumaan aikaiseen aamuherätykseen.

25.4.2013

Matkustuspäivä. Lähtö tapahtui kello 4:30 ja kotona olin 20:00. Tähän kun lisäämme aikaerosta johtuvan +5h niin matkustusajaksi tuli 20,5h. Päivä oli siis melkoisen pitkä ja ”kivinen”. Matka meni kuitenkin kaikkiaan ihan nappiin, eikä minkäänlaisia yllätyksiä tullut. Kotona oltiin odotettu innokkaasti, joten kiivaahan kotiin oli palata.

Kaikkiaan matka oli ihan hyvä. Pettymyksenä ehkä se, miten vähän panoksia oli SIPivt:n opettajilla mahdollisuuksia tähän nyt laittaa, tällä kertaa. Asiat kuitenkin etenivät niin, että mahdollisuudet kurssin toteuttamiseen paranivat huomattavasti ja edellytykset aikataulun pitämiseenkin on. Se vain vaatii paljon töitä ja panoksia molemmilta osapuolilta, tästä eteenpäinkin.